

REEP

----- door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

1] Deze naam schijnt uitsluitend voor te komen in de familie Verloren van Themaat. Van der Schaar in zijn 'Woordenboek van Voornamen' (Utrecht/Antwerpen 1981) zegt dat de oorsprong hem onbekend is. Zou er samenhang bestaan met de familienaam **Rep**? Zoals bekend zijn er vele familienamen, die oorspronkelijk als voornaam hebben gefungeerd. Kunnen we Rep en Reep met elkaar in verband brengen? Dat de 'e' soms verlengd wordt tot 'ee' of 'ei' is niet onbekend: zo komt de achternaam Beekman naast Beckman voor enz. We zouden Reep dus mogen opvatten als een verlenging van Rep. Van der Planck ('Het Namenboek' Houten 1979) beschouwt Rep als een samentrekking van een samengestelde Germaanse naam, waarvan het eerste deel begon met 'Rad-' of 'Rede-' (= 'raad', 'wijsheid' 'verstand', 'rede') en het tweede met een 'b'. In dat geval zouden we de veronderstelling mogen wagen, dat ook Reep terug zou kunnen gaan op Rede-bald resp. Redbald (= 'heersend met wijsheid'), Redebert resp. Redbert of Radbert (= 'stralend van wijsheid') of Redebod resp. Redboud of Radboud (= 'gebiedend/heersend met wijsheid')? (Zoals bv. ook Rob een samentrekking is van Rodbert).

Van der Schaar beschouwt een naam als Raap als een samentrekking van Raadbert, Radebert of Radbert, dan wel van Raadbod, Radebod of Radbod. waarom zouden we Reep dan niet mogen beschouwen als samentrekking van Redebert resp. Reeber, Reepert enz.?

*

Paschasius Radbertus osb, Corbie, Frankrijk; abt; † **ca 865; feest 26 april.**

Hij moet rond 790 geboren in de streek rond Soissons. Hij trad in bij de benedictijnen van Corbie onder de grote abt Adelhard. Na zijn diakenwijding was hij lange tijd novicenmeester en leider van de kloosterschool, zowel in Corbie, Noord-Frankrijk, als in de nevenvestiging, Corvey aan de Weser, die naar het moederklooster was genoemd. In 844 werd hij tot abt gekozen. Omdat hij zich onwaardig achtte trad hij vijf jaar later alweer af. Hij schreef een theologische verhandeling over de eucharistie: 'Het Lichaam en Bloed van Onze Heer'.

*

Radboud (ook **Radbod** of **Redbad**) **van Utrecht** osb, Nederland; bisschop; † **917; feest** (25 juni: bisdom Utrecht &) **29 november.**

Hij moet rond 850 geboren zijn in het Zuid-Franse plaatsje Lamagne. Volgens zeggen was zijn moeder nog een afstammeling van de beruchte christenvijandige Friezenkoning Radboud. Waarschijnlijk is hij zelfs naar hem vernoemd... met de bedoeling deze naam te zuiveren? Op ongeveer tien-jarige leeftijd werd hij naar de kloosterschool van Keulen gestuurd voor zijn opleiding; de broer van zijn vader Gunthar was daar aartsbisschop. Maar toen deze in 863 in opspraak raakte en door de paus in de ban werd gedaan, omdat hij het onwettig huwelijk van Lotharius II van Neder-Lotharingen had ingezegend, week hij uit naar de kloosterschool van Parijs. Daar stond op dat moment Manno uit Stavoren aan het hoofd: iemand die net als Radboud Fries bloed in de aderen had. Nadat hij eerst in dienst had gestaan van een abt Hugo, was hijzelf abt geworden te Tours. Van daaruit werd hij in 900 tot bisschop van Utrecht benoemd. Zelf schrijft hij in zijn kroniek: "In hetzelfde jaar zijn Folco, metropolitaan van Reims, en koning Zwentibold vermoord. Weinige dagen tevoren ben ik, zondaar Radboud, opgeschreven onder de bedienaren van de Utrechtse kerk. Moge ik eens met hen de eeuwige vreugde genieten." Omdat de bisschopsstad nog bezet werd door de Noormannen, koos hij Deventer als standplaats. De door Lebuinus gebouwde Mariakerk stond er nog overeind.

Hij ijverde met grote kracht voor de wederopbouw van kerken en kloosters, alsmede voor verdieping van geloof en wetenschap onder de kerkelijke bedienaren. Na verloop van tijd nam hij zijn intrek in Utrecht. Hij werd niet hartelijk ontvangen. Zo afwerend zelfs, dat de legende vertelt hoe hij met gestrekte arm in navolging van Christus uitriep: "Satan, ga achter mij!" Het verhaal wil dat er op dat moment velen werden getroffen door de pest en stierven. Hoe dit zij, het zegt in ieder geval iets van de vijandige stemming, die geheerst moet hebben onder de aanwezigen.

Tegen het einde van zijn leven trok hij zich weer terug te Deventer, waar hij na zijn dood in de Lebuinuskkerk werd begraven.

*

2] In het Engelse taalgebied geldt Rebina als variant van Roberta. Zou daar ook een mannelijke vorm van bestaan hebben: Rebinus? En zou Reep daarvan een verkorting kunnen zijn?